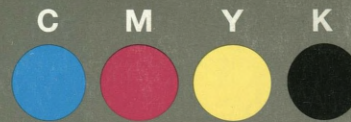

Grey Scale #13

DANES
PICTA
.COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

21

NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.

Oddr. Histor. Nr. 5

REGULAMIN SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

5

CZĘŚĆ III

ODDAWANIE HONORÓW

BIBLIOTEKA BIURA
HISTORYCZNEGO

WOJSKOWY
INSTYTUT NAUKOWO-WYDAWNICZY

1945

21/
NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.

Oddk. Histor. Nr. 5

REGULAMIN SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

5

CZĘŚĆ III

ODDAWANIE HONORÓW

BIBLIOTEKA BIURA
HISTORYCZNEGO

WOJSKOWY
INSTYTUT NAUKOWO-WYDAWNICZY

1 9 4 5

Step 201 100 507
NACZELNE DOWÓDZTWO W.P.

BIBLIOTEKA BIURA
HISTORYCZNEGO W. P.

REGULAMIN

SŁUŻBY WEWNĘTRZNEJ

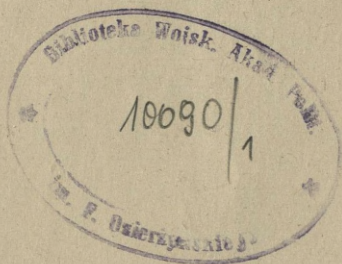
CZĘŚĆ III

ODDAWANIE HONORÓW

WOJSKOWY
INSTYTUT NAUKOWO-WYDAWNICZY

1 9 4 5

REGULAMIN
Służby Wewnętrznej

Część III
Oddawanie honorów

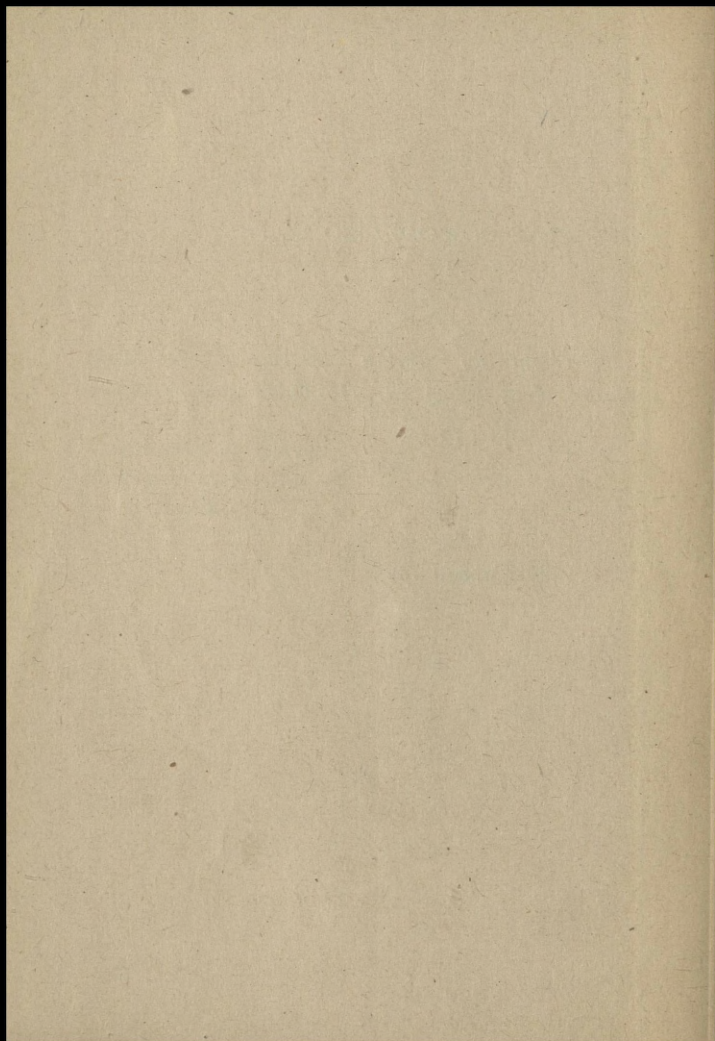
BIBLIOTEKA BIURA
HISTORYCZNEGO W. P.

NACZELNE DOWÓDZTWO W. P.

Zatwierdzam do użytku służbowego Regulamin
Służby Wewnętrznej cz. III Oddawanie Honorów

Naczelnny Dowódca
(—) ROLA ŻYMIERSKI
Gen. broni

M. P. dnia 1 Marca 1945

CZĘŚĆ III.

ODDAWANIE HONORÓW.

ROZDZIAŁ A.

ZASADY OGÓLNE.

1. Istota oddawania honorów.

Oddawanie honorów jest zewnętrzną oznaką karnośći i spoistości wojska, a zarazem wyrazem uszanowania względem przełożonych i starszych, jako też koleżeństwa i dobrego wychowania. Żołnierz polski musi stale okazywać przełożonym i starszym należyty im szacunek.

2. Kto i komu oddaje honory.

Oddawanie honorów obowiązuje wszystkich żołnierzy (także nie służących czynnie, o ile występują w ubiorze wojskowym), zarówno w służbie jak i poza służbą, przy wszelkich spotkaniach:

- a) Prezydenta Rzeczypospolitej,
- b) sztandarów wojskowych,

c) wszystkich przełożonych i starszych (zarówno oficerów i szeregowych, jak i duchownych wojskowych),

d) weteranów powstań narodowych w ubiorze wojskowym,

e) pogrzebów wojskowych.

Wobec obrządków i zwyczajów religijnych swego wyznania żołnierz pojedynczy zachowuje się według zasad tego wyznania. Wobec obrządków innych wyznań zachowuje się odpowiednio do danej chwili.

Przy oddawaniu honorów Prezydentowi Rzeczypospolitej oraz sztandarom wojskowym wszyscy żołnierze stają i zwracają się frontem; żołnierze jadący (rowerem, konno, wozem, samochodem) mają zwolnić tempo.

Podobnie zwalniają tempo przed Przenajświętszym Sakramentem i wszystkimi pogrzebami.

3. Sposób oddawania honorów.

Honory (salutowanie, przyjęcie postawy zasadniczej, krok) oddaje się w sposób przepisany odnośnymi regulaminami. Przy oddawaniu honorów stojąc — należy zawsze zwrócić się frontem do przełożonego (starszego) i przyjąć postawę zasadniczą, idąc — przyjąć krok sprężysty. Zwrot głowy w stronę przełożonego (starszego)

musi być tak wykonany, żeby był widoczny, przy czym odbierającemu ukłon należy patrzeć w oczy.

Uklon oddaje się i odpowiada nań wyłącznie ręką prawą. Od obowiązku tego zwolnieni są żołnierze, którzy ze względu na uszkodzenie prawej ręki zadość uczynić mu nie mogą (ranni, kontuzjowani inwalidzi) i w tym wypadku powinni posiadać odpowiednie zaświadczenie lekarskie. W tych razach oficerowie oddają honory i odpowiadają na nie lewą ręką, szeregowi wykonują tylko zwrot głowy. To samo dotyczy żołnierzy mających prawą rękę tak zajętą (niosących ciężkie przedmioty), że dla oddawania honoru nie mogą jej na czas uwolnić.

W razie zajęcia ręki prawej należy zawczasu ją uwolnić i być gotowym do oddania honorów z przepisanej odległości. Osobom potrzebującym podpory udziela się wsparcia lewym ramieniem, przy czym w razie oddawania honorów nie obowiązuje uwolnienie tego ramienia.

Przy wymijaniu przełożonych i starszych w chwili oddawania honorów należy zachować odpowiedni odstęp od nich przynajmniej na 1 krok, a w razie zetknięcia się z nimi, idąc z przeciwnej strony lub z boku, należy przepuścić ich w przód, zatrzymując się i robiąc im wolne miejsce.

Honorów nie oddaje się przy wymijaniu w odległości większej niż 30 kroków. O ile żołnierz biegnie, powinien dla oddania honorów przejść do kroku zwykłego, co nie obowiązuje jednakże w strefie działań bojowych i podczas ćwiczeń bojowych.

O ile żołnierz wygląda przez okno, lub gdy spostrzegł w oknie wyglądającą osobę, której powinien oddać honory, oddaje je względnie odpowiada na nie.

W wypadkach nieprzewidzianych niniejszym regulaminem żołnierz zachowuje się według zrozumienia przepisów, kierując się poczuciem karności, taktem osobistym i poszanowaniem, jakie jest winien wszystkim przełożonym, starszym i kolegom na każdym miejscu. Żołnierz, będący w rękawiczkach, przy salutowaniu ich nie zdejmuje.

4. Obowiązek odpowiadania na ukłon.

Obowiązkiem każdego żołnierza bez względu na stopień jest odpowiedzieć na ukłon w sposób przepisany regulaminem.

Jeżeli kilku żołnierzy stoi lub idzie razem, to wszyscy pozdrawiają lub odpowiadają wspólnie na ukłon tak oficera jak i szeregowego.

Idący w kondukcje pogrzebowym żołnierze i duchowni wojskowi nie odpowia-

dają na honory oddawane pogrzebom wojskowym.

5. Obowiązek przełożonego i starszego.

Obowiązkiem każdego przełożonego i starszego jest dawać osobiście przykład starannego oddawania honorów i wymagać tego samego od podwładnych i młodszych, a wykraczających przeciwko przepisom o oddawaniu honorów pociągać natychmiast do odpowiedzialności.

6. Honory dla przedstawicieli państw i wojsk obcych.

Oddawanie honorów przedstawicielom państw i wojsk obcych przy oficjalnych wystąpieniach oraz sztandarom i oddziałom wojskowym państw obcych określają każdorazowo osobne rozkazy.

Oficerom państw obcych występującym w mundurach — przy równych stopniach salutuje pierwszy oficer polski.

7. Oddawanie honorów w miejscach publicznych, spacerowych.

W miejscach, gdzie spotyka się kilkakrotnie tę samą osobę w krótkim odstępie czasu (teatry, korytarze, budynki, miejsca

spacerowe), wystarcza jednorazowe oddanie honorów, o ile ukłon zostanie przez odbierającego zauważony. W teatrach, salach koncertowych itp. oddaje się honory tylko podczas przerw oraz przed rozpoczęciem lub po zakończeniu przedstawienia.

Miejsca, które należy uważać za spacerowe, oznacza komendant garnizonu.

8. Zachowanie się w czasie grania hymnu narodowego.

W czasie grania hymnu narodowego wszyscy żołnierze przyjmują postawę zasadniczą i oddają honory. Obowiązuje to również w czasie oficjalnego grania hymnów państw obcych. Oddziały zwarte prezentują broń, a o ile są bez broni, stają na baczność.

9. Chorzy i ranni.

Chorzy i ranni nie oddają honorów tylko wtedy, gdy z powodu stanu swego zdrowia nie mogą obowiązkowi temu w sposób regulaminem przepisany zadośćuczynić. W tym wypadku powinni być zaopatrzeni w poświadczenie odnośnego lekarza.

10. Wychowankowie korpusów kadetów.

Wychowankowie korpusów kadetów oddają honory według punktu 2 z tym wyjątkiem, że podoficerom nie salutują. Ponadto pozdrawiają pierwsi uczniów szkół oficerskich i szkół podchorążych.

ROZDZIAŁ B.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE OFICERÓW (DUCHOWNYCH WOJSKOWYCH)

11. Wzajemne pozdrawiane się oficerów równych stopni.

Oficerowie i duchowni wojskowi równych stopni oddają sobie honory równocześnie, przy czym odznaczeni orderem „Virtuti Militari“, „Krzyżem Grunwaldu“ lub „Krzyżem Walecznych“ mają prawo do pierwszego ukłonu ze strony nieodznaczonych.

12. Sposób oddawania honorów.

Idąc lub stojąc z nakrytą głową, oficer oddaje honory bez względu na to czy jest z bronią boczną, czy bez — przez salutowanie ręką.

W miejscach urzędowych i biurach oficer oddaje honory starszym tylko przy

pierwszym wejściu, przez powstanie i skłon głowy; jednakże każdy z oficerów obowiązany jest powstać, gdy starszy stopniem zwróci się wprost do niego, a o ile starszy go nie zna, ma bezzwłocznie przedstawić się temuż.

W lokalach lub miejscach publicznych oficerowie wstają tylko dla oddania honorów generałom i wszystkim przełożonym, generałowie zaś tylko przełożonym. Starszym oddają honory przez skłon głowy.

W lokalach publicznych, tramwaju itp. powinni oficerowie złożyć sobie ukłon, wchodząc i wychodząc, w myśl pkt.2)c)d).

Przy bezpośrednim zetknięciu się poza służbą, np. w wagonie kolejowym, przy jednym stole itp., obowiązuje oficerów wzajemne przedstawianie się (punkt 35, części II niniejszego regulaminu), przy czym młodszy przedstawia się najpierw starszemu, np. „obywatelu pułkowniku — przedstawiam się — porucznik X“. Jeżeli spotkanie poza służbą jest tylko chwilowe, np. w tramwaju, sali koncertowej itp., przedstawienie się odpada.

Przy spotkaniu służbowym młodszy oficer przedstawia się starszemu słowami, np. „obywatelu pułkowniku, porucznik X melduje się“.

13. Oddawanie honorów przy składaniu meldunków.

Składając meldunek, oficer zbliża się do przełożonego na 3 kroki, staje w postawie zasadniczej frontem do niego, salutuje, a następnie składa meldunek. Po złożeniu meldunków salutuje ponownie. O ile salutuje szablą, wówczas w czasie meldowania, względnie dalszej rozmowy, trzyma ją w położeniu „do nogi broń“. Po ukończeniu meldunku salutuje i bierze szablę do pozycji pierwotnej.

Gdy podczas składania meldunku lub w czasie rozmowy nadejdzie przełożony wyższy od tego, któremu oficer składa meldunek, wówczas przerywa on swą czynność, salutuje przybyłemu, po czym dopiero kończy meldowanie.

W pokoju oficer melduje się, stając w postawie zasadniczej i ze zdjętą czapką; o ile jest w hełmie to go nie zdejmuje. Czapkę trzyma w prawej ręce, poziomo, orzełkiem do przodu, denkiem do góry, przy czym cała ręka jest swobodnie w dół opuszczona, a czapkę opiera lekko o prawe biodro. Rękawiczek nie zdejmuje. Przed i po ukończeniu meldunku oddaje honory skłonem głowy.

Składając meldunek konno, oficer podjeżdża ćwiczebnym galopem na jedną dłu-

gość konia, frontem do przełożonego (bez względu na to, czy jest on pieszo, czy konno), salutuje szablą, po czym melduje. W czasie przeglądu dowódca niższy towarzyszy dowódcy odbierającemu przegląd, jadąc o pół długości konia z tyłu i nawewnątrz od niego i trzymając cały czas szablę opuszczoną. Z chwilą gdy przełożony minie już oddział, dowódca niższy salutuje szablą powtórnie i wraca na swoje miejsce.

14. Konno, w powozie, samochodem itp.

Oficerowie, jadąc konno, w powozie, lub w samochodzie, oddają honory salutując ręką; prowadzący samochód, powożący lub jadący motocyklem nie oddaje honorów. Jadący rowerem oddaje honory przez zwrot głowy, o ile ruch uliczny na to pozwala.

15. Salutowanie szablą przed prezydentem Rzeczypospolitej.

Przy przeglądach i paradach wobec prezydenta Rzeczypospolitej — oficerowie dowodzący oddziałami salutują szablą trzykrotnie.

POSTANOWIENIA DOTYCZĄCE SZEREGOWYCH.

16. Sposób oddawania honorów.

Pojedynczy szeregowy z nakrytą głową, lecz bez karabinu, oddaje honory przy spotkaniu przełożonego (starszego) przez salutowanie ręką, bez względu na to czy jest z bronią boczną, w pasie lub bez pasa, pod dachem, czy też pod gołym niebem. Wyjątki wynikają z przepisów podanych poniżej.

Bez nakrycia głowy oddaje szeregowy w ruchu honory przez zwrot głowy; stojąc — przez przyjęcie postawy zasadniczej.

Pojedynczy szeregowy prezentuje broń tylko przed oficerem (dúchownymi wojskowymi) i to jedynie jako wartownik na posterunku, dla którego oddawanie honorów nie zostało ograniczone według części VII Regulaminu służby wewnętrznej. Podoficerom w tych razach oddaje honory przez przyjęcie postawy zasadniczej i zwrot głowy.

Szeregowy siedząc, dla oddania honorów wszystkim przełożonym i starszym wstaje sprężysto, zwraca się do nich frontem, przyjmuje postawę zasadniczą, po czym o ile ma nakrycie głowy — saltuje.

W lokalach lub miejscach publicznych szeregowi wstają tylko dla oddania hono-ru oficerom, duchownym wojskowym i wszystkim przełożonym. Starszym podoficerom oddają honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

Szeregowy, jadący na wozie, w powozie (nie woźnica) lub w samochodzie (nie kierowca), oddaje honory wszystkim starszym przez salutowanie, względnie o ile ma zajęte ręce — zwrotem głowy.

Szeregowy, jadący, konno, oddaje honory przez przybranie postawy zasadniczej, salutując ręką. Przed oddaniem honorów należy przejść w stępą (nie obowiązuje to jednak w strefie działań bojowych i podczas ćwiczeń bojowych).

Jeździec prowadzący luzaka lub pieszy prowadzący konia oddaje honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

17. Oddawanie honorów przez kierowców i woźniców.

Kierowcy, motocykliści i woźnice w czasie jazdy (powożenia) nie oddają honorów.

W czasie postoju (o ile nie opuszczają pojazdu) oddają oni honory przez wyprostowanie tułowia i zwrot głowy.

18. Oddawanie honorów w lokalach publicznych.

W restauracjach, kawiarniach, tramwajach, wagonach kolejowych itp., szeregowy wychodząc i wchodząc ma przybrać postawę zasadniczą, zwracając się ku przełożonym (starszym). Siedzący w tych miejscach szeregowy, o ile jest bez czapki na głowie, oddaje honory wszystkim wchodzącym przełożonym i starszym przez powstanie i zwrot głowy, salutując — o ile jest w czapce.

19. Zachowanie się szeregowych w wąskich przejściach.

W przejściach wąskich, jak korytarze, schody itp., ustępują szeregowi przełożonym i starszym miejsca przez zwrócenie się do nich frontem; chcąc wyminąć przełożonego lub starszego, proszą przed tym o pozwolenie wyminięcia.

20. Meldowanie się szeregowych.

Chcąc zameldować się, szeregowy bez karabina zbliża się na 3 kroki i staje w postawie zasadniczej frontem do przełożonego lub starszego, salutuje, po czym składa meldunek. O ile jest z karabinem, przyjmuje przed tym postawę „do nogi broń“.

Po złożeniu meldunku czeka na pozwolenie odejścia, po czym o ile jest bez karabina jeszcze raz salutuje, o ile jest z karabinem — bierze broń na ramię, robi zwrot i odchodzi.

Wchodząc służbowo do pokoju, w którym znajduje się przełożony lub starszy, bez względu na to czy jest to lokal służbowy, czy prywatny — szeregowy bez karabina zdejmuje czapkę i melduje się zaraz przy drzwiach, podając głośno i wyraźnie stopień, nazwisko i cel przybycia. Czapkę trzyma w prawej ręce, jak w punkcie 13. O ile ma sprawę do młodszego z obecnych przełożonych (starszych), to wpierw zwraca się do najstarszego z prośbą o pozwolenie zwrócenia się do młodszego.

Wchodząc do pokoju z karabinem, szeregowy trzyma go w ręce, jak w biegu — przy czym czapki nie zdejmuje. Hełmu nie zdejmuje się w żadnym wypadku. Zatrzymując się w miejscu, bierze karabin w położenie „do nogi broń“, po czym składa meldunek.

Przy wchodzeniu do tramwaju, wagonu kolejowego itp. trzyma karabin za szyjkę.

Szeregowi konni — składając meldunek przełożonemu (starszemu), będącemu również konno, pozostają na koniu; przy czym przed i po meldowaniu salutują, natomiast dla złożenia meldunku przełożone-

mu (starszemu) będącemu pieszo, zsiadają z koni (przepis ten nie obowiązuje w strefie działań bojowych, podczas ćwiczeń bojowych).

21. Zachowanie się szeregowych w izbie.

Jeżeli do izby lub sali żołnierskiej wejdzie oficer, wszyscy szeregowi, znajdujący się w izbie, oddają honory przez przyjęcie postawy zasadniczej, na komendę tego szeregowego, który pierwszy wchodzącego zobaczył. Tak samo przy odejściu oficera, o ile szeregowi stali przed tym na „spocznij“.

O ile by w powyższych wypadkach znajdował się już inny oficer na sali lub w izbie, woła się „baczność“ tylko przy wejściu starszego albo przełożonego tegoż.

To samo tyczy się luźnych grup szeregowych, stojących gdziekolwiek w obrębie koszar.

Od capstrzyku do pobudki w koszarach nie daje się komendy „baczność“; — wyjątkowo stosuje się ją w wypadkach, gdy oddział w całości pełni jakąkolwiek służbę lub powołany jest do zajęć po capstrzyku.

Gdy przełożony wejdzie do izby chorych, sanitariusze i inni żołnierze zdrowi, znajdujący się w izbie, zwracają się w stro-

nę przełożonego i przyjmują postawę zasadniczą, chorzy przerywają rozmowę i zachowują milczenie. Chorzy w miarę, jak stan ich zdrowia pozwala, powinni powstać lub usiąść, gdy przełożony (starszy) do nich przemówi.

Zabiegów leczniczych nie przerywa się.

ROZDZIAŁ D.

ODDAWANIE HONORÓW PRZEZ OD- DZIAŁY ZWARTE.

22. Gdzie oddaje się honory oddziałem zwartym.

Oddziałem zwartym oddaje się honory tylko w obrębie garnizonu lub miejsca postoju. Obszar, w którego obrębie należy oddawać honory całym oddziałem, oznacza komendant garnizonu.

23. Sposób oddawania honorów.

Sposób oddawania honorów oddziałem podają regulaminy poszczególnych rodzajów wojska. Prócz tego instrukcja o sygnałach podaje przepisane sygnały, jakie należy grać przy oddawaniu honorów.

Oddziały zwarte oddają honory w miejscu przez prezentowanie broni w wypad-

kach wystąpień uroczystych, nad to w razie odbierania raportu przez przełożonego od dowódcy kompanii włącznie począwszy w górę lub przez osobę, dla uczczenia której dany oddział występuje; w innych wypadkach oddawania honorów stojący oddział zwarty z bronią u nogi lub bez broni przyjmuje postawę „baczność“ i wykonywa zwrot głową.

Oddział zwarty w marszu oddaje zasadniczo honory przez przyjęcie równego kroku i zwrot głowy; w wypadkach wymienionych w punkcie 24 a) i b) oddział dla oddania honorów zatrzymuje się, przyjmuje front i o ile jest z broni — prezentuje ją¹⁾.

24. Komu oddają honory oddziały zwarte.

I. Oddziały zwarte prowadzone przez oficerów oddają honory przed:

- a) Przenajświętszym Sakramentem,
- b) prezydentem Rzeczypospolitej,
- c) sztandarami wojskowymi,
- d) oficerami sztabowymi wszystkich korpusów osobowych (nie dotyczy to miasta stołecznego R. P.).

¹⁾ Oddziały większe niż batalion (równorzędny) stają batalionami — przy czym należy jak najmniej tamować ruch uliczny.

e) wartą główną wywołaną pod broń, o ile jest pod dowództwem oficera (przed wartami dowodzonymi przez szeregowych — salutuje tylko oficer prowadzący oddział),

f) zwartymi oddziałami pod dowództwem oficerów,

g) pogrzebami wojskowymi,

h) zwartymi oddziałami państw zaprzyjaźnionych.

II. Oddziały zwarte prowadzone przez szeregowych oddają honory jak w ustępie I punktu 24 oraz wartom posiadającym wartownika przy broni.

Duchownym wojskowym salutuje pierwszy tylko dowódca oddziału, o ile są oni starszymi od niego.

25. Zachowanie się dowódcy oddziału oddającego honory.

Oficer, prowadzący oddział z dobytą szablą, salutuje nią, a gdy szabla niedobyta — ręką.

W obrębie garnizonu, o ile oddział jest z bronią, należy zawsze dobywać szabli.

Oficerowie prowadzący oddziały zwarte wymieniają ukłony z osobami cywilnymi przez zwrot głowy, nie zmieniając położenia szabli (o ile szabla nie dobyta — salutują).

Jeżeli oddział prowadzi szeregowy z dobytą szablą, to nie salutuje nią, natomiast przybiera postawę zasadniczą i wykonywa zwrot głową, nie ruszając rękami; bez dobytej szabli — salutuje ręką.

26. Oddziały robocze, konwoje.

Przepis oddawania honorów przez oddziały zwarte nie obowiązuje oddziałów niosących przedmioty, które uniemożliwiają przepisowe oddanie honorów; w tych razach oddaje honory tylko dowódca oddziału.

Honorów wojskowych nie oddają: konwoje aresztowanych i jeńców wojennych oraz sami aresztowani.

27. Mijające się oddziały.

Mijające się oddziały oddają sobie honory wzajemnie. Prowadzony przez niższego stopniem oddaje honory pierwszy; przy równych stopniach prowadzących, oddają sobie honory równocześnie; przy spotkaniu się z oddziałem państwa zaprzyjaźnionego, przy równych stopniach, oddaje honor jako pierwszy prowadzący polski.

28. Oddawanie honorów przez kompanię ze sztandarem.

Kompania (szwadron) ze sztandarem oddaje honory:

I. W miejscu

A) przez salutowanie sztandarem:

- a) Przenajświętszemu Sakramentowi,
- b) prezydentowi Rzeczypospolitej,
- c) przy wznoszeniu i opuszczaniu chorągwi w dniu święta żołnierza (trzykrotnie),

d) naczelnikom państw obcych, występującym oficjalnie;

B) przez prezentowanie sztandarem:

— we wszystkich okolicznościach, gdy kompania oddaje honory lub odpowiada na nie prezentowaniem broni.

II. W marszu

A) przez salutowanie:

a) jak w okolicznościach wymienionych w I, lit. A),

b) przy wzajemnym mijaniu się sztandarów wojskowych,

B) przez prezentowanie:

— we wszystkich innych okolicznościach, kiedy kompania oddaje honory.

29. Stojący na miejscu oddział zwarty.

Gdy obok stojącego na miejscu oddziału zwartego przechodzi przełożony, należy oddać mu honory przez postawienie oddziału na „baczność“ i zwrot głowy wy-

konany przez cały oddział. Obowiązuje to zarówno w koszarach jak i na placu ćwiczeń.

30. Poza garnizonem i podczas ćwiczeń.

W marszu poza garnizonem lub miejscem postoju nie oddaje się honorów oddziałem. Jedynie dowódca maszerującej kolumny melduje się, w razie spotkania, komendantowi garnizonu, bezpośrednim przełożonym oraz każdemu generałowi, podając nazwę oddziału, stan liczebny i cel marszu.

W czasie ćwiczeń w niezwartym oddziale i w czasie ćwiczeń bojowych najstarszy dowódca obecny na miejscu melduje się przełożonemu, podając nazwę i stan liczebny oddziału oraz rodzaj czynności; analogicznie w czasie asystencji lub działań bojowych, o ile warunki na to pozwalają, dowódca melduje się przełożonemu, zaznając go z położeniem.

31. Oddawanie honorów przez warty.

Oddawanie honorów przez warty podaje część VII Regulaminu służby wewnętrznej.

T R E Ś Ć

C Z Ę Ś Ć III.

ODDAWANIE HONORÓW.

ROZDZIAŁ A. — Zasady ogólne.

	Str.
1. Istota oddawania honorów	7
2. Kto i komu oddaje honory	7
3. Sposób oddawania honorów	8
4. Obowiązek odpowiadania na ukłon	10
5. Obowiązek przełożonego i starszego	11
6. Honory dla przedstawicieli państw i wojsk obcych	11
7. Oddawanie honorów w miejscach publicznych, spacerowych	11
8. Zachowanie się w czasie grania hymnu narodowego	12
9. Chorzy i ranni	12
10. Wychowankowie korpusów kadetów	13

ROZDZIAŁ B. — Postanowienia dotyczące oficerów (duchownych wojskowych).

11. Wzajemne pozdrawianie się oficerów równych stopni	13
12. Sposób oddawania honorów	13
13. Oddawanie honorów przy składaniu meldunków	15
14. Konno, w powozie, samochodem itp.	16
15. Salutowanie szablą przed Prezydentem Rzplitej	16

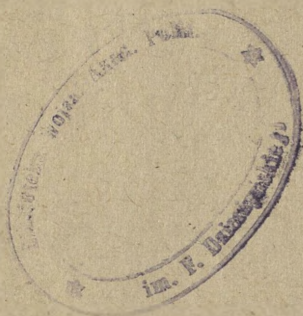
ROZDZIAŁ C. — Postanowienia dotyczące szeregowych.

16. Sposób oddawania honorów	17
17. Oddawanie honorów przez kierowców i woźniców	18
18. Oddawanie honorów w lokalach publicznych	19
19. Zachowanie się szeregowych w wąskich przejściach	19
20. Meldowanie się szeregowych	19
21. Zachowanie się szeregowych w izbie	21

ROZDZIAŁ D. — Oddawanie honorów przez oddziały zwarte.

22. Gdzie oddaje się honory oddziałem zwartym	22
23. Sposób oddawania honorów	22
24. Komu oddają honory oddziały zwarte . .	23
25. Zachowanie się dowódcy oddziału oddającego honory	24
26. Oddziały robocze, konwoje	25
27. Mijające się oddziały	25
28. Oddawanie honorów przez kompanię ze sztandarem	25
29. Stojący na miejscu oddział zwarty	26
30. Poza garnizonem i podczas ćwiczeń . . .	27
31. Oddawanie honorów przez warty	27

Gł. Druk. Wojsk. Wrocław

cz. 3

10090 f
/ 1